Oponentský posudek na habilitační práci Mgr. Art. Ivana Ostrochovského, ArtD.

Scenárista, režisér, producent a pedagog Mgr. Art. Ivan Ostrochovský, ArtD, předkládá k habilitačnímu řízení soubor filmů, na jejichž realizaci se podílel v jednotlivých funkcích vyjmenovaných profesí.
Tak široký záběr činnosti se ve slovenském i českém filmu vyskytuje spíše výjimečně. Vedle určité výhody, kdy má režisér a producent v jedné osobě svůj film pod komplexní kontrolou,může současné vykonávání dvou odlišných profesí působit vzájemně odstředivě. Zjednodušeně řečeno, zařídit, aby producent nebyl lakomý a režisér si nevymýšlel a moc neutrácel, a to vše v jedné hlavě a ještě k tomu souběžně, to není zrovna jednoduchý úkol. Jestliže to někdo umí, nezbývá než smeknout.

Soubor předložených filmů má společný jeden atribut, velmi důležitý a vlastně rozhodující – svou kvalitu. Všechny snímky patří k tomu nejlepšímu, co na Slovensku v daném období a v daných žánrech vzniklo. K tomuto konstatování je ovšem zároveň nutno dodat, že uvedené filmy sklidily zaslouženou pozornost a ohlas také v zahraničí. To potvrzují účasti a ocenění na mnoha festivalech a přehlídkách. Rovněž kritiky a recenze v domácím i zahraničním tisku podávají ucelené a výrazně pozitivní reflexe jednotlivých snímků. Pokud došlo na kritiku a ev. nesouhlas hodnotitelů, týkalo se to převážně politických, sociologických a společenských aspektů jednotlivých děl. To ovšem zároveň vypovídá o aktuálnosti a závažnosti témat, které autoři předkládají veřejnosti, a k možnému polemickému ohlasu tak vlastně vyzývají.

Filmy, na kterých se I. Ostrochovský podílí jako autor či producent, mají jednu společnou vlastnost a charakteristiku – jejich protagonisty jsou většinou svým způsobem jedinečné lidské, chtělo by se hrabalovsky říct pábitelské osobnosti, byť jsou to v očích okolního společenství outsideři. Tvůrci ale jejich ozvláštněné lidství ani neheroizují ani se nad ním pobaveně neusmívají, oni prostě konstatují, že i takoví lidé a s takovými osudy žijí s námi či okolo nás, přistupují k nim empaticky a s vážností. Myslím, že to lze charakterizovat jako určitou tendenci slovenského dokumentárního i

hraného filmu, jak to dokazují i další snímky např. J. Lehotského, Y. Grófové, Z. Liové, P. Kerekese, R. Kirhoffa, E. Prause a dalších. A není asi náhodné, že tvorba těchto tvůrců zviditelnila slovenský film jako celek i v kontextu filmu evropského.

S potěšením dodávám, že vedle toho, že na mnohých dokumentárních filmech generačně spřízněných režisérů spolupracoval a dále se podílí můj příbuzný, byl jsem několikrát osloven i já a upřímně a rád dodávám, že má participace na slovenských filmech patří k tomu nejlepšímu, co mě v době, kdy se už definitivně nachýlil sklonek podzimu mého mládí, potkalo a potkává.

Na základě předloženého materiálu doporučuji Vědecké a umělecké radě FTF VŠMU udělit Mgr..Art. Ivanu Ostrochovskému, ArtD., umělecko-pedagogickou hodnost docent.

Prof. Jan Gogola